

παρακολουθούμενος υπό πάσης τῆς δηγύρεως καὶ υπό παντός τοῦ ἐν ταῖς ὁδοῖς λαοῦ, ἐννοήσαντος περὶ τίνος ἐπρόκειτο, καὶ ἀπαξ ἔξω, ἤρχισε νὰ τρέχῃ, σύρων τον σύντροφόν του καὶ οὐχὶ ὀδηγούμενος ὑπ' αὐτοῦ, καὶ σχεδὸν ἄνευ δισταγμῶν ἐκαμψε περὶ τὴν γωνίαν τῆς πλατείας, κατέβη εἰς τὴν ὁδόν, ἦλθεν εἰς τὴν ἀμαξάν, ἐστράφη περὶ τὸν ἵππον, καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα εἶπεν· „Ἰδοὺ ἡ καρφίς“, καὶ λαβὼν αὐτὴν τὴν ἔφερεν ἐν θριάμβῳ εἰς τὸν ἰδιοκτήτην τῆς.

δ. Ἄλλοτε δέ, ἐν ἐσπερινῇ συναναστροφῇ παρὰ τῷ πρώτῳ ὑπάσπιστῃ τοῦ Αὐτοκράτορος, τῷ πρίγκητι Ραδζιβίλλ, παρακαλέσας τὸν οἰκοδεσπότην νὰ ἐνθυμηθῇ ἀντικειμένου τινός, ὅπου δῆποτε τοῦ οἴκου, ὃ εἰς ῥήτὸν τόπον νὰ μεταθέσῃ ὁ κ. Κούμπερλάνδ, μετὰ δεδεμένων τῶν ὀφθαλμῶν ἔλαβε τὴν χεῖρα τοῦ πρίγκηπος, καί, πάντων ἡμῶν ἐν περιεργείᾳ παρακολουθούντων, ἔτρεξε διὰ θύρας ἐσωτερικῆς καὶ διὰ δωματίων ἅτινα ἠγνόει διότι κατὰ πρότον τότε εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν, μέχρι τοῦ τελευταίου σκοτεινοῦ θαλάμου, καὶ ἐκεῖ, ἐπὶ τοῦ γραφείου τῆς θυγατρὸς τοῦ οἰκοδεσπότη, μεταξὺ πλείστων ἄλλων ἀντικειμένων ἔλαβεν ἐν θερμόμετρον, καὶ κομίσας αὐτὸ εἰς τὴν αἴθουσαν, τὸ ἀπέθεσεν εἰς τὸ κλειδοκώμβalon. Ἦν δ' ἀκριβῶς τοῦτο ὃ εἶχε διαλογισθῇ ὁ πρίγκηψ Ραδζιβίλλ.

ε. Κατὰ τὴν αὐτὴν δ' ἐσπέραν, λαβὼν ἐκ τῆς χειρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν ἐξωτερικῶν Κόμητα Ἀσφέλδ, τὸν παρέκάλεσε ν' ἀναλογισθῇ ἀριθμὸν τινα ἐκ τριῶν χαρακτῆρων, καὶ μετ' εὐχερείας ἔγραψε διὰ κρητίδος καὶ τοὺς τρεῖς ἀκριβῶς εἰς μέλανα πῖνακα πρὸς τοῦτο ἐν τῇ αἰθούσῃ τεθέντα. Εἴτα δὲ προσελθὼν εἰς τὸν ἐν τῇ συναναστροφῇ παρόντα Αὐτοκράτορα, τὸν ἠρώτησεν ἂν εὐδοκῇ ν' ἀποπειραθῇ ἐπίσης τοῦ φαινομένου, καὶ ἐπὶ τῇ συναινέσει τῆς Ἀ. Μ., ἔγραψεν, εἰ καὶ μετὰ τινων ἐνδοιασμῶν, εὐεξηγήτων διὰ τὴν ἐπισημότητα τοῦ ὑψηλοῦ μεσάζοντος, τὸν ἀριθμὸν 62, αὐτὸν ἐκείνον ὃν ὁ Αὐτοκράτωρ ἐσκέφθη.

ζ. Εἶδον δὲ μετὰ ταῦτα καὶ ἄλλους τινάς, οἷον νέον ἀνθυπολοχαγόν, τὸν κ. Μαντέυφελ, καὶ κυρίας ἑτι, γνωστὰς ἐν τῇ ἀνωτέρᾳ συναναστροφῇ, ὧν αἱ προσπάθειαι ἵνα ἐπαναλάβωσι τὰ διάφορα πειράματα τοῦ κ. Κούμπερλάνδ ἐπετύγχανον κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον.

Β'. ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ ΑΞΙΟΠΙΣΤΑ, Α ΟΜΩΣ ΓΝΩΡΙΖΩ ΜΟΝΟΝ ΕΞ ΑΚΟΗΣ.

13. ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΕΙΣ ΥΨΟΣ ΑΙΩΡΟΥΜΕΝΟΙ.

Οὕτε τὸν προφήτην Ἠλίαν ἔχω ἐνταῦθα ὑπ' ὄψιν, διότι τὰ περὶ αὐτοῦ ὑπάγονται εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν θρησκευτικῶν θαυμάτων, οὔτε Σίμωνα τὸν μάγον, περὶ οὗ ἀβδεντικαὶ δὲν θεωροῦνται αἱ παραδόσεις. Ἀλλὰ περὶ τοῦ κ. Home εἶχον ἀκούσει ὅτι ἐκαυχᾶτο ὡς ἔχων τὴν δύναμιν ἡ ἰδιότητα τοῦ ἀίρεσθαι εἰς ὕψος. Διὰ τοῦτο, ὅτε εἶδον τὸ φαινόμενον τῆς αἰρομένης τραπέζης, οὗ ἐμνημόνευσα ἀνωτέρω (Α, 5), τὸν ἠρώτησα ἐπίτηδες ἂν φρονῇ ὅτι τὸ αὐτὸ δύναται νὰ συμβῇ καὶ εἰς ἄνθρωπον.

— Ἀναμφισβητήτως, μοι εἶπε, καὶ ἐγὼ αὐτός εἰμι τοῦτου ἀπόδειξις. Ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ Αὐτοκράτορος Ναπολέοντος, παρόντος αὐτοῦ, τῆς Αὐτοκρατείας καὶ τινων αὐλικῶν ὑφώθη πρὸς τὴν ὁροφίν· ὃ δ' Αὐτοκράτωρ, ἐκθαμβὸς, ἐγονάτισε, καὶ ἔφερε τὴν χεῖρά του ὑπὸ τοὺς πόδας μου ἵνα ἐρευνήσῃ μή τι ὑπῆρχεν ἄρατον ἐλατήριον ὑπ' αὐτοῦ. Ἄλλοτε δέ, εἰς τὴν ἐπαυλιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ναυτικῶν

κ. Δυκώ, ἐπράξα τὸ αὐτὸ ἐνώπιον τοῦ ὑπουργοῦ, τῆς γυναικὸς του, καὶ τινων τῶν ὑπάσπιστῶν του.

— Καὶ πῶς πράττετε τοῦτο; τὸν ἠρώτησα.

— Οὐδ' ἐγώ, μοι ἀπήντησε, τὸ ἠξέωρω. Ὑπάρχει τις δύναμις ἣτις ἐνεργεῖ ἐν ἐμοί.

Καὶ οὐδένα μὲν λόγον εἶχον ἵνα μὴ θεωρῶ ἀξιόπιστον τὸν Κ. Home, ἀλλ' ὁμολογῶ ὅτι διὰ τόσον παράβολον φαινόμενον εἶχον τοῦλάχιστον ἀνάγκην τῆς ἐπιμαρτυρίας τῶν αἰσθήσεών μου.

Ἀλλὰ μετὰ δύο ἡμέρας, εἰς χορὸν ἐν τινι ἰδιωτικῇ οἰκίᾳ προσκεκλημένος, καὶ παρὰ τὴν θύραν τῆς αἰθούσης μετὰ τῆς οἰκοδεσποίνης ἱστάμενος, ἤκουσα τὸν ὑπηρέτην μεγαλοφώνως ἀναγγέλλοντα τὴν ἔλευσιν τῆς „Αὐτῆς Ἐξοχότητος τῆς Κυρίας Δυκώ“. Ἐρωτήσας δὲ καὶ μαθὼν ὅτι ἦν ἡ χήρα τοῦ ποτὲ ὑπουργοῦ τῶν ναυτικῶν, ἐζήτησα νὰ τῇ παρουσιασθῶ, καὶ μετ' ὀλίγον, συνδιαλεγόμενος μετ' αὐτῆς, τῇ ἀνέφερα ὡς τυχαίως τὸ ὄνομα τοῦ Home, καὶ τὴν ἠρώτησα ἂν ποτε ἤκουσε περὶ τοῦ παραδόξου τούτου ἀνθρώπου.

— Πῶς ἂν ἄκουσα; μοι εἶπε. Τὸν γνωρίζω προσωπικῶς, καὶ τὸν εἶδον ἀκατανόητα πράγματα νὰ ἐκτελέσῃ παρ' ἡμῖν.

Καὶ μοι διηγῆθη ἀκριβῶς ὅ,τι μοι εἶχε διηγῆθῃ ὁ Κ. Home.

Τοιοῦτος συνδυασμὸς ἐμμέσων ἀποδείξεων ὁμολογουμένως σχεδὸν ἰσοδυναμεῖ πρὸς τὸν δι' αὐτοψίας.

14. ΜΟΥΣΙΚΑ ὈΡΓΑΝΑ ΑΥΤΟΜΑΤΩΣ ΠΑΙΖΟΝΤΑ.

Ἐν Παρισίοις κύριος σπουδαιότατος καὶ εἰς τὴν ἀνωτέραν κοινωνίαν ἀνέκων, μοι ἔλεγεν ὅτι οὐδεμίαν δίδει πίστιν εἰς τὰ λεγόμενα πνευματιστικὰ φαινόμενα.

— Ἀλλὰ, μοι προσέθηκε, δὲν ἀρνοῦμαι ὅτι εἶδον ἐνίοτε τινα παραδοξότατα καὶ ἀνεξήγητα. Οὕτω μεσάζων τις, ὃν ἐπεσκέφθη μετὰ φίλου μου, μᾶς εἶπε νὰ προμηθευθῶμεν μουσικόν τι ὄργανον ἐν χορδαῖς. Ἀπελθόντες λοιπόν, ἡγοράσαμεν κιθάραν τῆς ἡμετέρας ἐκλογῆς παρὰ γνωστῷ τινι ἡμῖν ὀργανοποιῷ. Ὁ μεσάζων τότε ἐγγίζων τὸ ἐν ἄκρον τῆς κιθάρας διὰ τῶν δακτύλων του, μᾶς εἶπε νὰ ἐγγίσωμεν τὸ ἄλλο διὰ τῶν ἡμετέρων καὶ ν' ἀναλογισθῶμεν οἰονδήποτε μέλος. Ἄρα δ' ἐπράξαμεν τοῦτο, ἤρχισαν νὰ δονῶνται αἱ χορδαί, καὶ νὰ ἤχῳσι τὸ μέλος, ὃ ἀνελογίσθημεν. Παρετήρησα δὲ καλῶς ὅτι οὐδεμίαν ὑπεκρύπτετο λαθραία ἐνέργεια τοῦ μεσάζοντος.

Ἡ ἀξία τῆς μαρτυρίας ταύτης συνίσταται εἰς τὸ ὅτι ὁ καταθέτων αὐτὴν ἦν ἐκ τῶν δυσπειστών.

(ἔπεται συνέχεια).

ΣΚΕΨΕΙΣ ΦΡΟΝΙΜΟΥ ΜΗΤΡΟΣ.

Η ΔΙΑ ΤΩΝ ΤΕΚΝΩΝ ΛΓΩΓΗ ΤΩΝ ΓΟΝΕΩΝ.

Μήπως νομίζετε, ὅτι τὰ παῖδιά μας εἶνε μόνον μαθηταί μας; Οὐχί, ἀλλ' εἶνε πολλάκις καὶ διδάσκαλοι ἡμῶν, τὸ δὲ ἔργον τῆς ἀγωγῆς μετὰ τὸ γονέων καὶ τέκνων στηρίζεται εἰς τὴν ἀμοιβαιότητα περισσότερον ἢ ὅσον συνήθως ἡμεῖς νομίζομεν. Δὲν ἔχετε ἄρα γε ἀκούσει πολλάκις περὶ τινος γυναικὸς, ἄλλοτε φιληδόνου, ἰδιοτρόπου καὶ καλομαθημένης, οὐδαμοῦ ἄλλου ἐχούσης τὸν νοῦν τῆς ἢ εἰς τὰ ἔργα τῆς Τερψιχόρης, νὰ λέγῃ ὁ κόσμος: „Ποῖος τὸ ἠλπιζέ ποτε, ὅτι αὐτὴ ἡδύνατο νὰ γίνῃ μία τόσον καλὴ μήτηρ;“ ἢ περὶ τινος,